

[Undervisningsministeren.]

maa de praktiske Folk inden for Landbruget i Forhandling med Landbrugsministeren søge at løse.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Undervisningsminister sagde, at han havde faaet Indtryk af, at der var Modstand mod Loven, eller at den Modstand, der her var givet Udtryk for, maatte opfattes, som om Landbruget paa en eller anden Maade vilde have noget imod den; jeg husker ikke, hvordan Ordene faldt, men det var Meningen. Jeg maa sige til den højtærede Undervisningsminister, at mine Ord kunde i hvert Fald ikke opfattes saaledes, idet jeg klart sagde, at selvfølgelig maa der gøres noget, Oksebremsen maa udryddes hurtigst muligt; og jeg haaber da ikke, den højtærede Undervisningsminister kan tage mig det fortrydeligt op, at jeg herfra giver Anvisning paa en praktisk Maade at gøre det paa; det var formodentlig heller ikke Meningen.

Det ærede Medlem Hr. Steen sagde, at Loven er en Bemyndigelseslov. Ja, det er den til Dels, men det siges da klart i § 2, hvordan man har at forholde sig, og der er det, jeg paastaar, at de, der har praktisk Erfaring paa disse Omraader, ved, hvad det vil sige at komme ind i en stor Indhegning og skulle indfange en Flok Ungkreaturer; de ved, at det er komplet haabløst, hvis ikke der er rigeligt med Mandskab og er truffet Foranstaltninger til at faa fat i dem. Derfor vil jeg endnu en Gang anbefale Landbrugsministeren at tænke lidt over min Henstilling — om ikke det var en Udvej til nu engang for alle at faa sluttet dette Arbejde. For hvis man bliver ved paa denne Maade, hvorpaa det er gaaet i de senere Aar, faar det aldrig Ende, simpelt hen fordi Vanskelighederne er saa store, at de ikke lader sig overvinde. Det er godt nok, man siger, at man kan frigøre sig ved at møde med en Dyrlægeattest, men en Betingelse for, at en Dyrlæge kan afgive en Attest, er, at han ser hvert enkelt Dyr i en Indhegning, og det kan han ikke, medmindre det bliver fanget og bundet. Det er klart, at naar en Dyrlæge kommer ind til et halvt Hundrede Ungkreaturer, kan han ikke danne sig noget klart Skøn, medmindre han ser hvert enkelt Dyr.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Jensen [Lallering]): Jeg vil gerne sige med Hensyn til Eftersynet, at

det er let gennemførligt, og hvis man konsekvent anvender § 2, 2det Stykke, om Indsendelse af Attest fra en Dyrlæge, er der jo ingen, der behøver at jage efter Dyrene i Indhegningerne; og skulde der ved dette Eftersyn være Oksebremselarver til Stede, kan Dyrlægen ødelægge disse, saa de ikke bryder frem.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen nævnte, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram ikke havde deltaget i Udvalgets Arbejde, men alligevel havde faaet sit Navn under Betænkningen. Jeg vil gerne oplyse, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram i det mindste deltog i eet Møde, og i dette gav han ikke Udtryk for den Modstand, som han har givet Udtryk for i Dag; men da Udvalget var ved at afslutte sit Arbejde, kom det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup med sine Betæneligheder, og de var af et saadant Omfang, at han maatte have en Særdtalelse i Betænkningen. Naar man nu føjer til, som jeg lige har gjort, at Landbrugsministeren over for Udvalget har givet Tilsagn om, at han vilde administrere denne Lov i Overensstemmelse med Landbrugets Organisationer, saa forstaar jeg ikke, at man behøver at øve saa stor Modstand mod disse Bestemmelser. Jeg tror, at vi alle er enige om Formaalet, det er kun Midlerne, man ikke er enige om, men vil man Maalet, maa man ogsaa ville de Midler, der skal til for at naa til Ende med det.

Formanden: Jeg vil mene, at der ikke er Anledning til nu at fremsætte flere Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om Deltagelse i Udvalgets Møder eller Ivrigheden med Hensyn til at gøre Indflydelse gældende under Forhandlingerne i Udvalget. Det Spørgsmaal maa nu være uddebatteret.

Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Jeg gentager over for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at Forholdet skal forstaas saaledes, at naar der foretages et Eftersyn paa det Tidspunkt, da Kreaturerne slippes ind i Fængerne, og Dyrlægen erklærer, at han ikke skønner, der da er Oksebremselarver paa Dyret, saa skal der ikke foretages noget senere Eftersyn, og saa er der ikke noget med at fange Dyrene, saa er man færdig med det Besvær. Vi er enige om, at vi skal Sygdommen til Livs hurtigst muligt; kunde vi saa ikke ogsaa være enige om, at i de Tilfælde, hvor Dyrlægen siger: Jo, der er Oksebremselarver, Dyrene maa paa et senere Tidspunkt behandles for denne Sygdom — saa maa